

[Marius Jensen.]

det vilde blive til størst Skade for de tjenende.

Det ærede Medlem Hr. Strøm omtalte ogsaa Ungdommens Forhold paa Landet og ønskede, at man fra Landboernes Side vilde opfordre Ungdommen til at blive ude paa Landet. Jeg vil heroverfor sige, at ingen mere end Landbrugets Mænd selv ønsker, at deres Ungdom bliver paa Landet. Men det er vanskeligt for en Fader og en Moder, enten det nu er inden for det store eller det mindre Landbrug, at sige nej til deres Søn eller Datter, der ønsker at søge ind til Byerne, fordi de ser, at de Vilkaar, der bydes dem, *der har Arbejde* — jeg understreger dette — inden for andre Erhverv, er bedre, baade hvad angaar Løn og Arbejdstid, end de Vilkaar, som Landbrugserhvervet byder. Derfor skal man tale med stor Forsigtighed, naar man vil dømme om disse Forhold. Men kunde vi blive enige om at ændre Forholdene, saadan at der skabtes bedre Muligheder for, at Landboudommen kunde dyrke Danmarks Jord i Fremtiden — jeg tror, det er dem, der har de bedste Betingelser derfor —, saa vilde jeg se mere lyst paa Fremtiden.

Maa jeg dernæst stille et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister angaaende den Ændring af Færdselsloven, som blev vedtaget i sidste Samling. Jeg vil gerne stille Spørgsmaalet saadan: Hvor langt er man kommet med Hensyn til at føre denne Lov ud i Praksis? Saa vidt jeg husker, blev den vedtaget næsten enstemmigt her i Tinget, og i det andet høje Ting med fuldstændig Enstemmighed. Naar jeg stiller dette Spørgsmaal, er det, fordi jeg mener, at de mange Færdselsulykker, bl. a. i de sidste Dage, viser, at vi trænger til at faa Loven ført ud i Praksis snarest muligt, idet jeg tror, at Forkørselsretten paa Hovedfærdselsaarer med den stærkt stigende Motorkørsel betyder en Fordel i Retning af at begrænse Ulykkernes Antal.

Med det samme, jeg taler om Motorkørsel, vil jeg henstille, at Motorloven tages op til Drøftelse, saa der kan foretages Ændringer i den. Jeg tænker her i Særdeleshed paa den Fart, der er ansat for Lastbiler. Naar der gives Forkørselsret paa Hovedfærdselsaarer, kan der efter min Mening ogsaa gives Tilladelse til, at Farten for Lastbiler sættes

op. Den Maksimalhastighed, der er ansat, er for moderne byggede Vogne meningsløs, fordi de ikke, naar de kører paa den lille Fart, kører saa godt, som de med den moderne Motor har Betingelser for at køre, og man ser derfor ogsaa ofte de store Lastautomobiler køre med større Hastighed end tilladt. Jeg synes, at man under Hensyn til, at dette Erhverv arbejder under stærk Konkurrence, og under Hensyn til, at man giver fri Forkørselsret paa de store Hovedfærdselsaarer, kunde sætte Maksimalhastigheden op for store Lastautomobiler.

Jeg vil dernæst gerne stille den højtærede Trafikminister det Spørgsmaal: Hvad agter man at gøre med Resterne af den sjællandske Midtbane? Jeg tænker her paa Banestrækningen og de Bygninger, som nu er blevet overflødige. Ikke alene de deri interesserede Sogne, men ogsaa dette høje Ting har Krav paa at faa Besked derom. Som bekendt er der fra Sognene derude rejst Krav om Erstatning. Man begrunder dette Krav med, at Betingelsen for Tilskud fra Sognene var Banens Gennemførelse til Hillerød. Dette skete ikke, man standsede ved Frederikssund, og da mit Parti foreslog et Beløb til Undersøgelse af Muligheden for Banens Gennemførelse til Hillerød, stillede man sig fra Regeringens Side afvisende deroverfor.

Efter min Mening har Sognene Krav paa Erstatning, da Betingelserne ikke er blevet opfyldt fra Statens Side. Det var vel Meningen, da man paabegyndte den sjællandske Midtbane, at den ikke alene skulde være en Hjælp for Trafikken op gennem Sjælland, men ogsaa skulde tjene til Aflastning for Trafikken paa København. Hvis de danske Statsbaner faar Eksistensmulighed i Fremtiden, hvad vi alle haaber, kommer den Tid maaske, da Aflastning af Trafikken paa København maa sættes paa Dagsordenen, og det kan med de meget smaa Udvidelsesmuligheder, der er i Særdeleshed for Nordbanens Vedkommende paa Grund af Bebyggelsen, blive svært at løse det Spørgsmaal. Den sjællandske Midtbane ført igennem til Hillerød kunde maaske have løst dette Problem — nu lader det sig ikke gøre —, men den Sag har den højtærede Trafikminister formodentlig overvejet, forinden han skred til Nedlæggelse af Midtbanen.